

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. II. Vtrum Sacramenta conuenienter ordinentur secundum modum
prædictum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

Eiorem.

his quæ commendantur traditione Ecclesiæ: de qua præclare Hieron. dialogo contra Luciferianos ante medium ait, *Annesius hunc esse Ecclesiæ morem; ut baptizatis postea manus imponantur & inuocetur Spiritus sanctus? exigis ubi scriptum sit in actibus Apostolorum. & etiam si sacre Scripturæ autoritas non subesset, totius orbis in hanc partem consensus instar præcepti obtineret.*

Obiectio 3.

E contra potest obijci quod sint plura Sacramenta. nam varij docent exorcismos & insufflationes esse Sacramenta; item signum crucis & similia.

Resp.

5.
Exorcismi & eiusmodi ceremoniæ non sunt Sacramenta in stricta significatione.

Resp. hæc ita vocari latiori significatione, quia sunt sacra signa, non verò significatione strictiore; quod patet ex definitione Concil. Trident. citata, & ex ipsius Ecclesiæ sensu; quia Ecclesia nunquam censuit gratiam sanctificantem per hæc conferri, seu hæc esse signa practica gratiæ sanctificantis, quod est de ratione Sacramenti, quam ob causam neque aqua benedicta est Sacramentum propriè dictum, cum illius aspersio ex se non conferat gratiam sanctificantem. Adde illam institutam ab Ecclesia, quæ non potest instituere efficacia signa gratiæ, similiter lotio pedum non est Sacramentum, siue gratia fuerit in ea collata, siue non; quia non est instituta & relicta Ecclesiæ tanquam medium ordinarium per quod gratia ex opere operato conferretur, quod ad rationem Sacramenti nouæ legis requiri ostendimus supra quæst. 60. sed Christus lauit pedes discipulorum, ut nos doceret humilitatem, & charitatem, & quanta cum puritate debeamus ad Eucharistiæ Sacramentum accedere.

ARTICVLVS II.

Utrum Sacramenta conuenienter ordinentur secundum modum prædictum?

Resp. affir.

6.
Ratio ordinis assignari inter Sacramenta.

RESPONDET affirmatiuè. quod ostendit in corpore: prius est vnum quam multa; igitur conuenienter prius recensentur Sacramenta quæ ordinantur ad perfectionem vnius, quam ea quæ ordinantur ad perfectionem multitudinis; & proinde conuenienter quinque Sacramenta ponuntur ante ordinem & matrimonium.

Inter ea quæ ordinantur ad perfectionem vnius in seipso, ea sunt priora quæ perficiunt per se; vnde conuenienter baptismus, confirmatio, Eucharistia prius recensentur quam penitentia & extrema vinctio; cum illa spectent per se ad vitam spiritualem hominis, vel acquirendam vel augendam, penitentia verò & extrema vinctio ordinantur per accidens, scilicet ad remouendum impedimentum peccati superueniens. optimè ergo ponitur primo loco baptismus per quem vita spiritualis comparatur. 2. confirmatio quæ pertinet ad perfectionem formalem virtutis, & à Patribus dicitur perfectio & complementum baptismi, solebatque olim immediate post baptismum conferri. 3. Eucharistia per quam homo spiritualiter nutritur. 4. penitentia per quam homo refurgit & sanatur à peccato. 5. extrema vinctio quæ consummat sanitatem. Ordo est 6. loco, & commodè præcedit matrimonium, quod inter Sacramenta minimum habet spiritualitatis.

Hic ordo habet fundamentum in rebus.

Ex quibus patet hunc ordinem non esse omnino voluntarium, sed aliquo modo fundatum in ipsis rebus. est tamen aduertendum non sumisse

cundum gradum perfectionis inter ipsa Sacramenta, neque etiam iuxta gradum necessitatis, sed iuxta fines Sacramentorum quos habent in ordine ad vitam spiritualem, excepto matrimonio, quod passim postponitur Ordini propter congruentiam à D. Tho. allatam

ARTICVLVS III.

Utrum Sacramentum Eucharistiæ sit potissimum inter Sacramenta?

CVM de fide sit non omnia nouæ legis Sacramenta inter se esse paria dignitate, vt definit Concil. Trident. sess. 7. canone 3. de Sacramentis in genere, merito hanc quæstionem mouet D. Tho. ad quam

Respondet affirmatiuè. quia realiter & substantialiter continet ipsum Christum Sacramentorum authorem, & cetera referuntur ad hoc Sacramentum vt ad finem. vide eundem.

Aduerte tamen baptismum quoad necessitatem esse potissimum, quoad excellentiam ministrum potissima esse Ordinem, & Confirmationem. nam minister ordinarius horum Sacramentorum est solus Episcopus, cum tamen baptismus, penitentia, extrema vinctio, Eucharistia possint à simplicibus sacerdotibus tanquam à ministro ordinario confici.

ARTICVLVS IV.

Utrum omnia Sacramenta sint de necessitate salutis?

P RÆMITTIT aliquid dupliciter posse dici necessarium; vno modo sine quo finis obtineri nequit, altero modo sine quo non potest ita commodè obtineri. hoc præmissis

Respondet priori modo necessaria esse tria Sacramenta, duo singulis, scilicet baptismum & penitentiam; baptismum quidem absolute, penitentiam verò supposito peccato mortali post baptismum: tertium verò scilicet Ordinem esse necessarium Ecclesiæ. Reliqua verò esse necessaria secundo modo, quia licet saluè obtineri possit sine Confirmatione, tamen utilis est ad gratiam & salutem comparandam: & ita de aliis. vbi

Notandum D. Tho. agere de necessitate medijs, supposita Sacramentorum institutione, & vel le aliqua Sacramenta saltem in voto esse necessaria singulis necessitate medijs, vt baptismum simpliciter, penitentiam verò ex suppositione peccati mortalis post baptismum commissi; alia verò non esse quidem necessaria, esse tamen utilia, atque adeo Sacramenta non esse superflua. videri potest canon 4. de Sacramentis in genere sess. 7. Concil. Trident.

QVÆSTIO